

column Quota

Vorig jaar, ergens in de winter, kwam Anderlecht op bezoek in Gent voor de beker. Halfweg de eerste helft trok op rechts een paars-witte een streep van 60 meter, speelde de bal af, kreeg de bal terug en lobde toen haarzuiver de uitgekomen Matz Sels. Dat was Anthony Vanden Borre: het loopvermogen van een Keniaan, de techniek van een Braziliaan, maar jammer genoeg de hersens van...euh, dat blijven we u nog even schuldig, want ze zijn nog aan het zoeken.

Een paar wedstrijden later moest Gent in Anderlecht op bezoek voor de competitie en dat waren toen de hoogdagen van Moses Simon. Hij speelde Anthony Vanden Borre keer op keer op een hoopje, waarna die met een machete tussen de tanden en een bazooka tussen de

benen Moses Simon een doodschop probeerde te verkopen. Hij had hem maar een heel klein beetje mee en maakte zich onsterfelijk belachelijk.

In die wedstrijd is het misgegaan met Vanden Borre. Zijn IS-baard (aldus bronnen binnen zijn club) had hij al en van de zomer ging hij ook nog eens aan de ramadan – allemaal tot binnenskamers gehouden ergernis van Anderlecht. Het is dus de schuld van de Review-commissie, want die zag geen graten in die doodschop terwijl alle weldenkende mensen, en niet in het minst die bij Anderlecht, vonden dat Vanden Borre toen best een paar weken (mentale) rust had verdiend.

Na die vijftiende maart ging het van kwaad naar erger: twee weken later speelde hij niet in de bekerfinale en zijn team verloor. Van rivaal Club Brugge.

Onder meer in deze krant liet hij zich daarover behoorlijk gaan.

Anthony Vanden Borre is sterk aan de bal, stevig in de duels, heeft een groot loopvermogen, durft de achterlijn te halen en is niet traag. Hij heeft alles wat Hein Vanhaezebrouck altijd zoekt voor zijn hoog spelende Gentse vleugels. Alleen, Vanhaezebrouck heeft alle karakteriële van de Gentse kleedkamer vorig jaar in goed één maand tijd de weg naar de uitgang gewezen. No way dat zo'n profiel ooit zijn SUV door de ijzeren hekkens van de Warmoezeniersweg stuurt.

Een trainer
die kan kiezen,
denkt in termen
van quota:
niet te veel
Afrikanen, zeker
niet te veel
Congolezen,
ook niet te veel
Balkan-boys en
maak de Belgen
belangrijk

daar door een gemene trap een vervelend breukje op. Na dat WK is hij nooit meer dezelfde geweest, nooit meer de gedweë jongeman die RSC Anderlecht zo dankbaar was dat het hem had opgevist. Als voetballend lid van de B-kern is hij ongewenst bij de ploeg van zijn hart en is de wederzijdse dankbaarheid ver te zoeken.

De kans is reëel dat Anthony Vanden Borre de jongste *has been* van het Belgisch voetbal wordt. Jammer, want hij is wel degelijk een goede voetballer. Vorig jaar was hij nog international, speelde zelfs op het WK, maar liep

In de serie Vanden Borre horen ook Hervé Kage, 'Petit Pelé' Mboyo, Dieumerci Mbokani en in iets mindere mate Jordan Lukaku thuis. Behalve hun passage bij Anderlecht zijn dat vijf hele of halve Congolezen die allemaal de heel vervelende eigenschap hebben die trainers er meteen uithalen: ze prediken alles voor het team, maar denken vooral aan zichzelf.

Is dat lijfsbehoud? Frustratie? Zijn ze ooit slecht behandeld, te veel vernederd omwille van hun huidskleur? Kan allemaal. Hoewel er evengoed anderen zijn (Kompany onder anderen), hebben Congolezen daardoor inmiddels in ons voetbal bij meer dan één trainer een bedenkelijke reputatie. "Ze hebben vaker dan andere spelers karakteriële problemen", zei een overigens begripvolle trainer mij ooit. Ik

herhaal zijn woorden: "Wat de Fransen meemaken met de Algerijnen in hun voetbalploegen, maken wij mee met de Congolezen."

Dat zal wel een overtrokken statement zijn, maar een trainer die kan kiezen, houdt zijn mond en denkt in termen van quota: niet te veel Afrikanen, en vooral niet te veel Congolezen, ook niet te veel Balkan-boys. Heb je én Afrikanen én Balkan-boys, let goed op dat er zich geen klikjes vormen, want als het slecht gaat, zal de ene groep de andere groep verwijnen.

Zorg vooral voor sterke karakters onder de Belgen en maak die belangrijk, zodat ze de kar trekken en alle buitenlanders mooi mee in het gareel krijgen. Natuurlijk wordt zoiets op den duur een zelfvervullende voorspelling, maar op korte termijn werkt het wel.